

Taş Duvar Ardında

– Afet Kırat · 09 Nisan 2010

Yüzüm aynada kaldı çiğge yangın düşlerde
Ya üşüyen nefesim bakışında gecenin.
Son hecesi kırılır çıldırtan bilmecenin
İz kalmaz hürriyetten kaybolan gülüşlerde.

Kalbime ezgi düşer dilsiz taş duvarlardan
Suya gömer anları gecenin zemin katı
Kulağıma akan ses duvardan daha katı
Ecele urgan kalır verilen kararlardan.

Sızlayan kemiklerin kanattığı karanlık
Nerelere sakladın ufkun cılız elini?
Yıldız çölüne çeker benden bitmeyen kini
Bir ışık arıyorum pencereden bir anlık.

Şakağıma dayarım bir nefeslik zamanı
Çekerim tetiğini acıları silerim
Yalnız kalan gölgeyle özgürlüğü dilerim
Buzdan soğuk duvarlar dinlemezken amanı.

Bakire umutların katledildiği günde
Neler beklendi benden susmam mı gerekirdi?
Yaşama işlediğim umut elimde kirdi
Temizlendi namusum o düşkün öldüğünde.

Çocukça türkülerde eridi yedi rengim
Kanlanan anılarım artık silinmeyecek
Hukuk katında bile derdim bilinmeyecek
Aksayarak gelecek dilimdeki ahengim.

Saplanan karanlıkta yüreğim sıkılacak
Böyle bir yenilgiyi hayattan beklemezdim
Hakkımdı duyun artık yılanbaşını ezdim
Sabır ile beklerim taş duvar yıkılacak.

AFET KIRAT